

**Aurea Rosa id est preclarissiam[!] expositio sup[er]
euangelia totius anni: de Tempore [et] de Sanctis. tam
s[ecundu]m ordine[m] Predicato[rum] q[uam]
s[ecundu]m Curia[m]**

Mazzolini, Silvestro

[Augsburg], 31. Okt. 1510

VD16 M 1750

Feria q[ui]nta infra octa. pasce. Tex. eua[ng]. Joa[n]. xx. ca.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70429](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70429)

Feria quinta infra octa. pasce.
Lex euā. Joā. xx. ca.

Maria stabat ad monumentū foris plorans: Dū ergo fleret: inclinavit se et p̄spexit in monumentū. et vidit duos angelos in albis sedentes: vñū ad caput et vñū ad pedes: vbi positū fuerat corp⁹ iesu. Dicit ei illi Mulier quid ploras: Dicit eis. Quia rulerunt dominū meū: et nescio vbi posuerūt eum. Hec eū dixisset: cōuersa est retrosum et vidit iesum stantē: et nō sciebat quod iesus est. Dicit ei Iesus: Mulier quid existimas quod hortulanus es: dicit ei. Dñe si tu sustulisti eum dicito mihi vbi posuisti eum: et ego eum tollam. Dicit ei iesus: Maria. Conuersa illa: dicit ei: Rabboni. Quod dicit mgr̄. Dicit ei iesus: Moli me tangere. Nō dū em̄ ascendi ad patrē meum. Vade at̄ ad fratres meos et dic eis Ascendo ad patrē meū et patrē vestrū: deū meū et deū vestrū. Venit Maria magdalene annūcians discipulis: quia vidi dominū: et hec dixit mihi.

Maria stabat ad monumentū etc. Joā. 20. Quia fere totū hoc euāgeliz ex dicitis est patēs: solū aliqua verba exponenda sunt. Maria stabat ad monumentum foris. i. extra illū saxei sepulcri locuz: s; tñ erat intra illud spaciū in qd̄ cū alijs mulierib; fuerat ingressa: circa qd̄ erat clausura quedā: imo vt videt̄ ingressa erat p̄mā cellulā: stās at̄ portā scde: et sic qdam mō erat intus et foris (plorās) Lū em̄ vt dicit sc̄tus Tho. sint duo genera lachrymar. i. Copuncōis p̄ peccatis: et deuotiōis p̄ ce-

lestib; p̄sequendis: sicut Maria abundauit primo genere in sua cōuersione: ita et sc̄do in dominica passione abundauit. (Dum ergo fleret inclinavit se) vt p̄ portulam humilem intus monumentū aspiceret (Tulerunt dominū meū) id est corpus domini mei: denominās a toto parte. Sic enī s; fm̄ sanctū Tho. etiā filiū dei sepultū dicit mus: cū sola eius caro sepulta fuerit: quia diuinitas carnē non deseruit. Estimabat autē angelos homines esse: vt dicit sanctus Tho. Et nescio vbi posuerūt eū. Hec cū dixisset conuersa est retrosum: Et hoc qd̄ fm̄ sc̄m Tho. angeli exhibuerūt reuerentiam christo apparenti post tergū Marię et aspexerunt quasi ibi aliquid viderēt: et tunc illa conuersa est vt videret quid illi viderent. Et p̄ter hoc etiā nō expectauit angeloz respōsum (existimas quia hortulanus es) quia sciebat custodes aufugisse: et p̄sequenter arguebat nullū ibi esse debere nisi hortulanū fm̄ san. Tho. Vel forte in effigie hortulanū domin⁹ apparebat. (Dicit ei: Domine) Dominū eū vocat vt caperet beniuolentiā (si tu sustulisti eū dicito mihi vbi posuisti eum vt ego eū tollā) Et magno amote credidit qd̄ omnes cogitarent de domino suo vt ipsa: ideo illi nō nominat quis sit domin⁹ suus quē querebat. Hec sc̄tus Tho. Vel forte ideo fuit: quia sc̄uit hortulanū interfuisse sepulcrū: aut credidit (Dicit ei Iesus: Maria. Conuersa illa) Corra: quia iam ad illā loquebat: ergo erat ad illuz p̄uersa. Ad hoc dicit Aug. qd̄ p̄uersa est fm̄ mente cognoscendo quē non cognoscebat. Vel vt dicit sc̄tus Tho. qd̄ euz hortulanū credebat sollicita de eo quod gerebat in corde non respiciebat eū tr̄inue: sed potius respiciebat hinc inde si aliqd̄ signū videret sepulcri: s; vocata p̄prio noie statim illū recognouit. (Dicit ei Rabboni: qd̄ dicit mgr̄) et statim p̄strata voluit osculari pedes eius: s; ch̄ustus tūc extendit manū dexterā: vt patet bit; et retigit eam in fronte inter capillos et supelium sinistrū: et (dicit ei iesus: Moli me tangere) nondū enim ascendi ad patrē meū. Sed dubitat quare ante resurrectionē et post p̄misit se tangi a discipulis et etiā a mulieribus q̄ tenuerunt pedes eius

Feria. v. infra octa. Pasce

Inter quas erat istamet: non aures mō ab
ista sibi r̄lectissima. Ad hoc d̄r tripliciter
Primo fm̄ Aug. q̄ nō voluit se osculari
in signū q̄ ecclia gētiuz quā significabat
hec m̄lter nō p̄iūgeret ch̄r̄o p̄ fidē nisi p̄
eius ascēsiōne. Sc̄do fm̄ eūdē: q̄ ista ma
gdalena nōdū credebat ch̄m̄ ascēdisse ad
patrē. i. esse ei equalē. q̄ de eo yr̄ dic̄ san.
Tho. sicut de sc̄to viro sed nō yr̄ de deo sc̄
tiebat. Tertio fm̄ Ch̄ryf. yr̄ inducerz eā
ad sui reuerentiā maiore q̄ an̄ passionem
Credebat em̄ eū ad portem vitā surrexisse
quā habuit ante passiōē. Ideo dic̄ ch̄r̄i
stus. Nōdū ascēdis ad patrē: yr̄ p̄iungat
mibi ecclia p̄ fidem: quo ad primū. Vel
nōdū ascēdis: supple in corde tuo: q̄ ad se
eū nōdū. Vel nōdū ascēdis: ideo appareo
sine q̄litate gl̄iosa. r̄ talis q̄lis ante passi
onem q̄uis sim̄ gl̄iosior: q̄ ad tertiū (Ga
de ar̄ ad fr̄es meos) Ecce reḡ nr̄i man
suetudinē: qui discipulos a se creatos fr̄es
suos appellauit r̄ dic̄ eis. Ascēdo ad p. m.
r̄ p̄iem yr̄m̄ meū q̄ dem̄ naturalē: vestruz
aut̄ adoptiuū (ocū meū r̄ deū vestrū) que
ego inq̄ntum homo adoro r̄ ei supplico.
(Venit maria magdalene annūciās di
scipulis: q̄ vidi d̄m̄: et hec dixit mibi)
Est ar̄ notandū fm̄ s. Tho. q̄ ista b. ma
gdalena his vidit angelos ad sepulcrum
Primo vnā sedēte sup̄ lapidē cū alijs mu
lierib: sic d̄r Bar. et Barth. Et secun
do duos in regressu q̄n̄ petro r̄ ioanne ab
euntib: remansit pl̄o: ans: yr̄ dic̄ Joānes.
Sic̄ bis vidit ch̄m̄. Primo i forma hor
tulani. Et sc̄do in via q̄n̄ currebat nūcia
re discipul̄ cū alijs m̄lterib: q̄n̄ s̄z Bar.
r̄ Bar. reuerunt pedes eius. Occasio
ne vero dictoz in hoc enā gēno de hac mi
rabili sancta quedā volo narrare que nec
in eius legenda: nec in chronicis vulgatz
habent. Cum anno d̄ni. D. cccc. xcvij. de
uotōis gratia antrū in quo penituit: et sa
cras ei r̄ reliq̄as ap̄d sc̄m̄ maximū vili
tasse: ostensū ē mibi plures s̄ acruz r̄ vene
rabile caput ei r̄ ḡndevald. et totuz vndiq̄
ad os v̄iq̄ denudatū: excepta ea p̄te fron
tis qua m̄ saluatorē omnīū dixim̄ retigis
se. Ibi em̄ pellis ad instar q̄si ethiopisse
seu cad aueris iam diu occisi clare apparz
r̄ in pelle due fosse duaz extrematū di

gitorū: quaz altera multo est reliq̄ eūdē
tio: ar̄ q̄ p̄ficiōr. Et sub pelle caro ad al
bedinem declinās. Ostensū sunt r̄ i Vitrea
ampulla ei r̄ capilli nō omnes: sed q̄ pedes
ch̄r̄i tertere. nec nō r̄ ampulla vitrea plena
terra habente colorē mediū inter rubeum
ac nigrū. quaz in parasceue beata magda
lena sub cruce colligit. que yr̄ omnes mi
hi sine hesitatione affirmabant: singul̄ an
nis in die pasceus plecta passiōe euidēt
r̄ clare ebullit: acū ibi videat sanguis ebul
lire. De qua q̄d sentiendū sit: alas. Vidi
r̄ brachiū ei r̄ magnū et cerei coloris. Of
sa p̄o eius in capsā argentea reclusa vide
re nō potui. Alabastrū q̄z vngentī nardi
spicari: pistici p̄cōsi mōstratū ē mibi mar
lie i ecclia sc̄ri victoris. Cū p̄o diligenti
de oib: p̄dictis p̄itate scrutari voluissem
chronica hui r̄ sentētie repperi. Karolus
rex sicilie sc̄do: r̄ comes puincie circa an
nū d̄ni millesimū ducentēsimū septuages
m̄ionū bello nauali cū rege arragonum
gressus: vict r̄ captiuatus est. r̄ apud
barbinonā moritur d̄ro carceri manci
patus. Cūq̄ om̄i hūana spe destitū in
dubitatā mortē expectaret in breui: a ma
gistro gulielmo de tōnais ordis p̄dicato
rū p̄fessore suo monit r̄ yr̄ magdalenz
q̄ in terris sibi subiectz p̄dicauerat: penitū
erat et obierat: in auxiliū aduocaret. Qui
statim firma spe de meritis ei r̄ p̄ceptaue
iunio r̄ p̄fessioe r̄ lachrymis ei se p̄mēda
uit. Ecce aut̄ in ip̄a vigilia festiuitatz b̄te
magdalene nocte assistit ei matrona pul
cerrima: karolū voce sonora r̄ p̄prio noie
vocās: p̄ces ei r̄ exauditas cōmemorāns
r̄ yr̄ se veloci r̄ seq̄ret indicās. Cūq̄ p̄ ca
ptiua familla sua ille p̄care: seq̄re iqt̄ me
r̄ te seq̄nt̄ tui oēs. Sic aut̄ factū ē p̄ pau
lulū p̄o cum aliq̄ntis p̄cessissent illa fir
mato gradu r̄ se iuocata magdalena esse
cōmemorans: sc̄s aut̄ vbi sis modo: At il
le. Intra muros adhuc sum r̄ barbinē
ne: si non falloz. Falleris inquit s̄z iam es
infra terminos tui p̄ncipatus. et prope
Herbonā ad vnam leucā. Sunt aut̄ inf
Herbonam et Barbinonā trēs magne
diere. i. triginta leuce sup̄q̄. Tunc ille per
susus lachrymis. Quid inquit o d̄na gra
tū repēdere p̄ tāto b̄nficio possum: Dicā

inquit. Cū instante bello quodā corpus meū de meo sepulcro sublatū: et loco ei⁹ aliō d⁹ oppositū fuisse: vt fallerent inimici si meū corpus asportare voluissent: ita factum est. Unde adhuc apud talē locū iacent reliquie mee: alijs loco earū sublatis Illuc p̄ge et has talibus signis inuenies Nam in tali loco vitis est: quā sequens de ore meo prodixisse videbitis: et ibi est caput meum totū nudū: excepta ea carne quam saluator mundi in hortu tetigit cū eius voluit tenere vestigia. Capilli oēs iteriter excepti: his q̄ iesu ch̄i pedes tetigere. Iuxta caput ē ampulla plena trā madefacta sanguine ch̄risti: quā sub cruce collegi. et semp̄ quoadvixi in memoria domini mei seruavi. Cū hec inuenies: honore et gno eleuabis. Et locū mee mortis et mee penitentie fratribus meis. i. p̄dicatozibus trades. Ego em̄ p̄dicatrix et apostola fuisse: cōuenit ut loci in quo decepsi reddidit: p̄ ceteris fratribus assignabis: vt sp̄ ibi vigeat studium generale. Et his dicitur disparuit. Ille p̄o facto tā die nonā cernēs: eo loco i q̄ magdalena disparuit: cruce signi iussit: q̄ vsq̄ in p̄sens crux de leuca distat. Et factū maritimiū adies: omnia p̄ ordinē reppit et iussa p̄fecit. Nam cū in illis duobus locis monachi habitarent: eis contributiones fecit: et loca illa fratribus p̄dicatozibus tradidit: assignans redditus sup̄ gabellis civitatis nicensis et alijs: iuxta p̄cepta magdalene. Replū p̄o reliquijs ei⁹ regni inceptis: sed nō plene p̄fecit. Profectus p̄o ad regnū: monasteria duodecim vel plā ordinis eiusdē p̄dicatoz fabricavit atq̄ dota vit. in quibz de magdalena vsq̄ hodie memoria quotidie agit. ac tandē maritimes eius ordinis eidē legavit. quod vsq̄ hodie in conuentu sancti dominici de neapoli in eburnea pyride reseruat. illudq̄ āno millesimo q̄dringentesimo nonagesimo q̄nto pp̄ijs luminibz isperi. Igit̄ mirabilis deus in sanctis suis. Tibi tamē vt mihi digni fide reculerūt legi (imo forte i eadē chronica. quā q̄ sc̄l̄ et cursum p̄legi: forte ad plenum retinere memoriter nequit: p̄cipue q̄ d̄ his scribēdis nō cogitabā) magdalena dicto regi ea nocte ter apparuisse: et primo dixisse. Si te hinc libera-

uero facies q̄d iubebo. Quo spondente disparuit. At ille semetip̄m reprehēdes: ait Deu nec q̄d velit inq̄siuit. Quā sc̄do apparente et repetēte eadē: q̄d inq̄ ip̄e iubes o vna: At illa. Locuz inquit mee mortis et mee p̄nie meis fratribus tradas. Quo id se factuz spondēte: disparuit. At ille semetip̄m reprehēdes. Deu inq̄ nec q̄ sint isti ei⁹ fratres inq̄siuit. Sed beata magdalena tertio ei modo sup̄radicto apparuit. et nery bonā vsq̄ in suo festo populo in honorez magdalene solēnzante deponit. Naz in ea ciuitate et in tota regione sume venerationi habet. Et his autē p̄spicuum credo: quantū p̄dicatozū ordinē Magdalena diligit et magnip̄dat: quia. si p̄dicatores suos fratres appellavit: et eis thesaurū suū. i. sua loca suasq̄ reliq̄as commendare curavit. q̄n et magistro generali eiusdē ordinis tūc apparuisse d̄r dū Karolū e carceribz eremit dicens: Vos elegi thesauri mei custodes atq̄ cultores. Propter q̄d etiā ip̄e Karol⁹ tantū ordinē dilexit: vt iue. s. liberat̄rici se p̄ forme efficeret. Sed q̄ de magdalena sermo nob̄ exordius est: vt tanto amoz iuxta posse et vices et gr̄as referā: nōnulla alia que legi recitabo. Nam anno ch̄risti millesimo tricesimo septuagesimo sanctā baumam seu italicē balmā. lantrū in q̄ magdalena penituit: quidā mercator tuse⁹ deuotionis gr̄a visitauit. Hic inde sic diuino successus amore regressus est: vt ebr⁹ amoris spū verba eius relegenti videant̄ extitisse. Hic regressus in patriā sue vicinariū vulgari metro confecit: pulcherrime veridē ceq̄ describens et loca et reliq̄as oēs que i sancto maximo in Basilica et arelate et Autuont et reliq̄s locis vicinioribz p̄nētur: iuxta ea q̄ ocul n̄ris insperim⁹. Se q̄ p̄sente fr̄m heliō ordinis p̄dicatoz: qui magdalene longo tēpore. i. annis. lxxxvj. in sancta bauma seruiert: multa q̄ subinferam reuclasse. et post paululū vitā finiuisse testat. Hui⁹ opusculū ad me p̄ venerabiles patres ordinis nostri fr̄m petri veronensem: priorēq̄ brixiensem: et fratres ioannem fabrianensem diuini p̄bi p̄conez: a fratre honofrio florentino: a q̄ illd̄ se habuisse asseuerat̄ ouent. Igit̄ visitat̄ reli

Fe. v. infra octāas pasche

quīs & spelunca dū solat^r mercator dū
cessum meditare: fratres penes q̄s grām
forte inuenerat: eū bñ patris helie s̄mone
ampli^r solari voluerūt. Lūc̄q; manibus
fratruū brūis parer helias delat^r fuisset (nā
totus trāct^r nil fere p̄ter linguā habuit
vitā participās) visos pegrinos dulcē sa-
lurauit. ac fratri se deferēti ait: Ad locum
meū me deferas: quia secreta dei volo re-
serare q̄ tacui. Locū s̄o suū dixit eū in quo
ad orationē in spelunca sup̄ perra in q̄ no-
cte in agdalena quicuit: stare p̄sueuerat.
Pro h̄o sciendū est mōrē esse in prouin-
cia ab oriente micam: ab occidēte s̄o mar-
siliam: & a meridie mare: & a septentrione
habere atinione. Sic ad altitudinē trum
miliū passū assurgit. Et deinde iubam
seu cristā gerit lapideā: ab occidēte in ori-
tem decē milib; passū: & eo ampli^r exten-
sam: q̄ ab occidēte sic p̄cise cernit: vt mūz
vastissimū dixeris. Nā ad instar fere dua
rū p̄cellaz turriū eleuat. In rupis huius
radice spelunca est eleuata q̄ntuz magn^r
imo maxim^r iact^r est lapidis: ore sp̄icū
ens occidentē: & clibanī formā p̄ se ferens.
Ante os spelunce est breuis spaciū: intus
s̄o ad leuā intrātis & a spelunce mediuz
lapis a solo surgens in cumulū eleuat: et
paulatim ac sensim versus interiora spelū-
ce enascitur: inter quē & extrema spelunce
fons pulcerrim^r parz frigidissim^r tactu:
& gustu dulcissim^r: nunq; deficiēs: & nūq;
patēt ad extra p̄siliēs. Sup̄ eo lapide ma-
gdalena & p̄teplatiōi & q̄eti nocte vacabat
vt cōis fama: & imago ibi q̄m magdalene
ap̄: is oclis h̄escent; brō maximino aucto-
re reposita testat: vñ cū tota spelūca inter-
dū guttulū ac ḡnā hūoris humectet: la-
pis ille sol^r (vt dicit) oī tpe im̄nis ab in-
iuria stillidū p̄seruat. Huc igit dū p̄ he-
lias fuisset delat^r seq̄ntib; pegrinis: & ad
lachrymas scitatis ei^r aspectu p̄citatis:
ait: fr̄es dies venit & hora mihi diu expe-
ctate morē. Igit q̄ ad brē magdalene glo-
riā & vestre salutē augmētū enarro: p̄cipi-
te. Cum brē magdalene seruitur^r desertū
stūd: & rupē horridā petiuissem: exacto h̄
mēse solitudinē fastidies penitui: & discel-
sum tacit^r cogitauit. Quada igit nocte co-
gitatib; agonizās subito instar crucis mon-

tē hūc lapideū in pres q̄rtuor diuisūz ispel-
xi: atz mihi q̄rtuor mōi pres oriēs occidēs
meridies & seprētrio patuere: & celū surtū
abyssūz deorsum. Igit timore p̄terit^r i
terrā excors cecidi. Lūc̄q; verbis q̄busdaz
dulcib; eleuat^r sp̄m collegissem: toto corz
de magdalena in auxiliū aduocauit. Hec
statim affuit rāsereno & radiātū vultu: vt
in eā intēdere^r possēm: opta sapillis et
nuda brachia ac pedes florib; redimita di-
cēs: Incōstās ac rudis te p̄t apt^r ē mōs:
et te p̄t ego assum: & p̄ me mō velis tua
ania in eternā vitā diriget. Tu hic a meo
fuitio discedere cogitasti: sed audi q̄ dicā:
et demū age q̄ libet. Ut nosti inq̄t e h̄ertz
marsiliā multū deo volēte & nauī subuehē-
te deuenim^r. At vbi marsilia & ps nō par-
ua regiois iesu ch̄i fidē suscepit: tantū cir-
ca nos hūanus fauor: & inq̄tudo creuerūt
vt hoim p̄ritia fugere cogitarim: Rapta
s̄o diuin^r sub hui^r antri sui ore deposita
Lūc̄q; hincide p̄ locū mihi a deo paratū lu-
mina direxisset: draconē quem mea soror
martha occidit: repete lucē int^r & tenebras
aspeti: cui^r horrozē sufficiēt exp̄meret ne-
mo: erat bubalo maior. Vidi & ois ḡnīs
vipas. De h̄ mōstro d̄ q̄ sic loquit magda-
lena. Vincē. vñ in spe. h̄sto. q̄ draco mō-
struosus extiterit: anterior em̄ pars ferat.
erat: posterior piscea: & vipērea cauda fuit
magno boue maior: & plūto eq̄. plūtor: ca-
pit leoninū hūit: tubas eq̄nas: pedes se-
nos & yngues v̄sinos. Fortitudine & fero-
citate. xij. credis sup̄asse leones. Fuit ex le-
uathan sp̄ete maritimo & bonacho aiālī
generat^r: in pōro galatiē aste in q̄ sit ciuit^r
mōi mōstra. Per mare aut venit ad roda-
nū flumē: p̄ quē ad ea loca p̄cedit i q̄bus
fuit occisus. Hec oia ille. Hō ē s̄o m̄z. s̄
in spelūca ysabat magdalene: qz i medio
est deserti vastissimū: q̄uis tñ diabolica for-
tassis iuidia id actū sit. Subito inq̄t igit
magdalena me appente i spelūca: & draco
& vipēa m̄tudo excitant i me oclis ac s̄
bil suū furore p̄ se ferētes. Nā vipē q̄dē in-
re caud; p̄pectoib; assurgebat: & draco oib;
imanior ita me p̄ruit vt tierē e^r aspectū:
imo nec ferre possē: q̄ morte n̄ timebā. heu
me tē inq̄o iesu mi: nisi mihi stari affuer^r:
aut duozabor aut pauos sp̄m efflābo: & x̄c

tunc subito draco caput quasi me nō cura-
ret. sed denuo statim extēso ac dilatato va-
stissimo gutture z percussis alis me deuol-
uente inuasi. Cūq; iā deglutendā i sua
ora traaxisset: quia lingua nō poterā sic suz
pfundo z securo corde locuta: dules amor
iesu tristē ne ac solā in deserto post innue-
ra tua dona me dracois escā effecisti: Tūc
subito angelus d ore dracois eductā me
allocut⁹ est dices. Beata q̄ fidē tenes. Ac
dracōne calce peuties: egredere inqt hinc
draco z oēs viperē tecū. At repente se de-
dit draco z reliq; turba p̄cipite: z volās ac
peditās desertū adiuit: in q̄ illū mea soror
martha sup̄pauit. Igit̄ angel⁹ michael sp̄i-
ritū efflauit odozifer: q̄ in flammā cōuer-
sus totā baumā lambens imundas ac fe-
tidās viperaz feces absūpsit: z locuz oēm
mundū ac redolentē effecit. Deide p̄o in
me p̄uersus: Deus inqt quē caprū o ma-
gdalena p̄cupiscis z sp̄ habes: te vult hūc
locū lachrymis irrigare p̄fulis: vt futur⁹
seclis exemplū penitētie p̄petuo fias. Re-
mansit eo disparete p̄errita: z loco lustra-
to hoib; inuū ascensum descendūq; ru-
pe verante cognouit. Tūc amoris dulcedi-
ne ad lachrymas resoluta me ad terrā pro-
strauit adoras ac dices: Grātiās tibi ch̄re
amor q̄ me oīm mea affectōe replesti. Sz
oro fontē in rupe hac exhibeas depeant.
Crepuit statim sub meis oculis immane
hoc saxū: z quas cernis helia aque e duro
silice scaturiere. Cūq; ante sp̄m limpidissi-
mū fontē genuflexo ch̄ro gr̄as agere: ecce
plus q̄ mille spiritus vidi in spelunce de-
p̄tera stertisse verba suauissimi amoris he-
braica lingua decāntes. Cū igit̄ postre-
mo subintulissent: nō expedire ante tā assi-
duam orationū frequentā elegatis oculis
plenū aerem foras speluncam ex similib;
inspexi. Igit̄ cū eos demones suspicata iel-
sum n̄mū territa acclamassent: rep̄ere cū
suis militib; angel⁹ michael affuit dices:
Assuz magdalena ne timeas. Demiq; ma-
lignis spiritib; congressus: eos omnes in
fugam p̄pulte reclamātes: Nō eris tamē
ideo beata tu: que orationibus vacas in an-
tro. Crucem igitur in ore spelunce ange-
lus erexit: dicens: Laue ne extimescas in
postera: quia custos tui altissimus. Igit̄

ante crucē eo disparete tūc facuis: sed ora-
tionē timore nimio exiccatis viscerib; in-
stare atrēta nō p̄ualēs: collectas duas ra-
dices in ipso ore spelūce z loras comedēs:
aquam de fonte bibi: post quā humanū
aliquid non gustauit. Crucem deinde rur-
sus complexa ea die ac nocte sequēti orās
orto sole visum ad crucē ipsam leuauit co-
loris vt videbat crystallini z radijs fulgē-
ribus coruscāz: Cūq; in me vehementissi-
mī amor; flammā persensissimē: ecce tāle
ra z iubilās angeloz turba affuit: vt eter-
nam vitam in hoc antro credidisses. Re-
pente igitur ab his ad infernalīa loca de-
lata: penarum genera z puniroz turmas
inspexi. Cūq; ad loca purgatorij ventuz
esset: tanta dulcedine me spiritus deuoti
circūsteterunt: vt mihi viderer esse in pa-
tria: z cū magna reuerentū dixerit. Da-
p nobis magdalena nostra. Quibus ego
ytinā inquit vestra voluntas p̄ me imple-
atur. Anniaduerto quantū vobis auxi-
lij sit oportunū. Deinde p̄o ad crucē itē
reposita mihi angel⁹ ait: Quanto tpe tu-
ac noster amor Iesus in terris te p̄pter ei-
uxit: tanto tu quoz hac spelunca morā-
beris. Secreti igit̄ eo disparete ad crucem
orans: z christum salutem meā p̄empla-
bar. Omni igit̄ euoluto die angeloz affu-
ere militie: z me tamsublimem in aera sus-
tulerunt vt celestes audiueri resonare me-
lodias: qd̄ abide citra septies semp̄ infra
diem z noctem effecerunt. Frigus ac gelu-
igne succensa iam nō curabam. Cūq; mee
vestes paulatim verustate deciderēt: pau-
latim quoz diuina pietate mei creuere ca-
pilli: ac demū cū semicinctia e rupe deiecit
sem sese adeo diffuderūt: vt a me lapidib;
succidendi gressum p̄peditent. In ipa p̄o
cruce mysteria christi cuncta videbantur.
Ibi Anne ac Joachim historias: ibi Da-
riam iesū meū mihi parientē: ibi crucifixi
tetrū liuore: ibi piū cruoz: ibi dura vul-
nera: ibi crucem ac mortē eius dabat in-
tueri: z eundē regredientē ab inferis: z cel-
li sidera penetrantē. Cūq; his abata feru-
culis nocte dieq; stertem: cum lauandi vul-
tus gratia fontem petiuissem: obuiū mi-
hi huana forma iesū me his p̄bis alloq̄ntē
vidi. Te p̄ maria loca ista p̄stituit. Circū

Fe. VI. infra octāas Pasce

fterat celestes militie regē suū floz. ferra
 gestantes: z oliuaz palmarz qz ramos te/
 nētes in manibz. Et ecce respēdit subito
 assumpta hūanitas: z seipm ad instar sui
 cū esset in mōte thabor saluator. trāffigu/
 raui adeo vt me oculos inflectere tāra ma/
 iestas impulerit. De quide ad vultū di/
 lectū oculos attollere dūlez amor inflam/
 mabat: sed minime valui. Eūqz mecū ml/
 ta ptulisset illapsus est celo: z qad vixi cen/
 ties ac decies me in spelūca sua pietate vi/
 sitauit. Itaqz Helia tibi psulo teqz rogo:
 vt i hac rupe chzi laudes exoluas: quo te
 ad vire portū randē adducā. Strenlē locū
 sola ac nuda ego adiu: tu pō fratz habes
 solatia z victu vestitūqz abūdant opor/
 tuna: Hic de pseuerātia cogita. His di/
 ctis ab oculis meis inq̄ helias: magdale/
 na euauit: z ego in hac vsqz horā oibus
 homibz pdicta celauī. His dictis post ho/
 rulam beat⁹ ille pater expirauit: statimqz
 spe cāpanule in ea rupe suspēse nullo ho/
 minū mouēte subilarit. Omnia hec ex di/
 cro libello fidelit assumpti. Mirabit autē
 fortassis vir anialis diuinā pietatē pecca/
 tricē aiam cāpreclaz donis extulisse. Sz
 si viderit q̄ eiusmōi est pdicantē chzm: et
 forte lasciuientē in smone Daria: subito
 diuini smonis iaculo pcutam: sui pecto/
 ris arcana lachrymis z singultibz resera/
 re. Si viderit repente agitātā doloribz et
 amore liq̄factā: to: qz: armillas: dextralia
 margaritasqz dponere: z effulis comis lu/
 gubres assumere vestes. Si inqz viderit
 hanc iesu chzi tenuisse vestigia: z hec la/
 chrymaz flumine lota exicare capillis: z
 cordialibz osculis ac miserādis vocibz mi/
 sericordiam suis sceleribz implorare. Si a
 maculis absolutā: in pace chzi pietate re/
 missam. Si pdicantē vbiqz chzm z Da/
 riā comitantē: haurientēz qdem chzi do/
 crinā: sed substantiā effundentē. Si hunc
 vident pauperē ac itinere fatigatū salua/
 to: mudi exerce domo: fouere vnguētis:
 vapis recreare: z discipuloz eius turbaz
 suis facultatibz sustentantē. Si pinquis
 imo z disciplis fugientibz carnifices iter:
 intrepidā cruci astutisse: cruentā sanguine
 lachrymis infusam: aerē ciulātibz adiplē/
 tem. Si ptemplari sepulcrū z vnguenta

parare. Si mulierē fragilē sexu noctis tē/
 nebras z arma custodū nō extimuisse. (D
 vim amoris imensam) qn dilectū extin/
 ctū q̄siterit in sepulcro: Si postremo hanc
 viderit vacuo sepulcro colligatā: z nulla
 iā pter lachrymas habere solatia: videbit
 pariter diuinā pietatē: hāc ab extremo in
 extremū n̄ hūi p oportuna mediā deduc/
 risse. Que em crimina possent tot gemitibz
 bus: tot lachrymis. tāto ardore nō eē abo/
 lita. Si anias scelestissimas baptismalis
 vnda sanguinis chzi opante fruts pulcer/
 rimas: z in oculis dei optimi marie splēdē/
 tes restituit: qd in Daria sanguis chzi e
 cruce stillans effectit: Mirari iq̄ magis
 oportz ignauā hoim atqz securdiā: qui in
 Daria chzi pietate pspecta subitro: q̄uis
 atroces: q̄uis scelestes z flagiciofi nō atte/
 runt: vt vbi supabūdauit delictū: supabū/
 det z gra. Vñ z Francisc⁹ petrarcha visa
 Daria spelunca z lapideo cubili hui⁹ be/
 ate peccatricis considerans penitudinem
 cōpunctus ait

Dulcis amica dei: lachrymis inflecte/
 re nostris.

Atqz hūiles attende pces: n̄ fecz saluti
 Consule nanqz potes: nec em tibi range/
 re frustra

Permissum gemitūqz pedes pfundere sa
 Et nitidis siccare comis: ferre oscula plāz.

Inqz caput dñi p̄ciosos spargere odores.
 Nec tibi zgressus p̄mos a morte resurgēf

Et voces audire suos: z mēbra videre.
 Immortale decus: lumenqz habitura p

euum.
 Nec q̄c̄qz dedit etherei rex chzi olympf.

Viderat ille cruci herētē nec dira patētē
 Iudice tormēta man⁹ turbeqz furētis

Iurgia: z insult⁹ eq̄ntes verbera linguas
 Sed mestam intrepidāqz siml: digitisqz

cruentos.
 Tractatē clauos: replentē vulnera fletu.

Pectora tundentē: violentis cādida pu/
 gnis.

Vellentem flauos manibz sine moze ca/
 Viderat hec inqz dū pectora fida suoz
 Diffugerēt pellere metu. memor q̄ reuulit

Te p̄mam ante alios: tibi se prius obtu/
 lit vni.
 Te qz digressus terris: z ad astra reuers⁹

L

Bis tria lustra cibi nunq̄ mortal egentē
 Rupe sub hac aluit: tālongo in rpe solis.
 Diuinis prentā epulis et roze salubri.
 Hec domus antra tibi stillantib; humi/
 da factis.
 Horrifico tenebrosa situ tecta aurea regū
 Deliciasq; oēs: ac vitia vicerat arua.
 Sic inclusa libens lōgis vestra capillis.
 Ueste carēs alia ter venos p̄ssa decebret
 Dicer: h̄ nō fracta gelu nec victa pauore
 Nāq; famē frigus: duz q̄z saxa cubile
 Dulcia fec̄ amor: sp̄scq; alto pectore fixa.
 Sic hoim nō visa oculis stipata cateruis
 Angelicis: septēq; die subuecta p̄ horas
 Celestes audire choros alterna canētes.
 Carmina corporeo de carcere digna fuisti
 Hec ille.

Feria sexta infra octās pasce
 Lex euange. Mat̄h. ca. vlti.

¶ Ad decim discipuli abie
 rūt in galilea in mōrez
 vbi cōstituerat illis ie
 sus. Et vidētes eum
 adorauerūt. quidā autē dubita
 uerūt. Et accedens Iesus locu
 tus est eis dicēs: Data est mihi
 oīs prās in celo et in terra. Eun
 tes ergo docete omes gētes: bap
 tizantes eos in noie patris et
 filij et spūs sancti. docētes eos ser
 uare oīa quecūq; mandauit vob
 bis. Et ecce ego vobiscū sum oī
 bus diebus vsq; ad cōsumma
 tiōnē seculi

¶ Ad decim discipuli

abierūt zc. Mat̄h. vl. Quia
 fere totū hoc euāgelij patz ex
 dictis: pauca de eo exponēda
 sunt. Dicit ḡ Undeci discipuli abierūt in
 galilea in mōre vbi cōstituerat illis iesus
 in montē. s. taboz: s̄m magi. b̄sfo. Consti
 tuerat autē hoc p̄ angeluz dicentē: qz p̄ce
 det vos i galilea: ibi eū videbit; zc. (Qui
 dā autē dubitauerūt) p̄mittēte dño ad bo
 nū n̄m yr s̄m certiores (Data est mihi
 oīs prās). i. in t̄p̄alib; in sp̄ualib; (in celo)

(sup angelos (et in terra) sup hoies et om̄ta
 alia. Est autē sciendū q̄ ebis neq; inq̄n
 tū de^o neq; inq̄ntū hō aliqd̄ habuit qd̄ nō
 dederit ei p̄r: sed inq̄ntū hō aliqd̄ nouiter
 accepit: qz nō fuit sp̄ hō. S; nunqd̄ accep
 pit prātem yr esset oim iuder post passioz
 vel añ. Ad h̄ d̄r s. Tho. sup Bar. q̄ hāc
 prātem d̄r tūc et nō añ accepisse duplici
 Prīmo qz tūc et nō añ innotuit vniuerso
 mdo: ch̄o. s. resurgēte et ascēdente et aplis
 p̄dicantib;. Et scdo qz tūc accepit possessio
 nē et executioez tal̄ prātis. Dulca ar pu
 l cra ad h̄ p̄positū d̄r. ij. q. xlii. ar. vl. (Eun
 tes ḡ p̄ mūdū ad p̄dicandū (docere oēs gē
 tes) nō obstāte q̄ a p̄ncipio p̄dicatiōis di
 xerim vobis: in viā gētū nō abiērit; (bap
 tizātes eos in noie patris et filij et spūs sancti)
 reglarier. Aliq̄n em̄ ex sp̄uali p̄silio spūs
 sancti baptizauerūt i noie ch̄i: q̄n. s. voluēt
 hoiem cruci affixū amabile reddere (Do
 cētes eos seruare oīa q̄cūq; mandauit vob.
 (Et ecce ego vobiscū sū vsq; ad cōsumatio
 nē seculi) Hoc autē s̄m Ch̄y. nō est viciū
 tm̄ aplis: qz vsq; in finē seclī nō erāt dura
 tūri: sed oib; fidelib; sc̄q̄ntib;. Est autē s̄m
 Rabanū nobiscū p̄ grām sp̄ q̄ ad aliq̄s de
 ecclia. Pōt etiā dici q̄ est nobiscū p̄ sp̄ua
 lē p̄uidentiā et regimē: et p̄ sacramentum
 eucharistie.

Sabbato infra octās pasce.
 Lex euang. Joā. ca. xx.

¶ In sabbati maria ma
 gdalne vēit mane cum
 adhuc tenebre eēt ad
 monumentū: et vidit la

pidē sublatū a monumento. Cur
 currit ḡ et venit ad simonē petz
 et alius discipulū que diligebat
 iesus: et d̄r eis: Tulerūt dñm de
 monumento: et nescio vbi posue
 runt eum. Erūt ḡ Petrus et ille
 alius discipul⁹ et venerūt ad mo
 numentū. Currebāt autē duo s̄m
 mul: et ille ali⁹ discipulus p̄cu
 currit citius Petro: et venit p̄u
 mus ad monumentū. Et cus se